

Burgemeester en wethouders van de gemeente Stein;

Overwegende dat het noodzakelijk is duidelijkheid te scheppen over hoe bij de beoordeling van meldingen inhoudende het maken of veranderen van een inrit invulling wordt gegeven aan de terzake geldende criteria.

gelet op artikel 2:12 van de Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Stein 2010;

besluiten:

vast te stellen de navolgende beleidsregel:

“Beleidsregel voor het maken en veranderen van inritten 2012”

Aldus besloten in de vergadering van 3 april 2012

de Secretaris,

de Burgemeester,

Beleidsregel voor het maken en veranderen van inritten 2012

Inleiding

Wettelijk kader

Voor het maken en veranderen van een uitweg is volgens de Algemene Plaatselijke Verordening (APV) een melding vereist.

In artikel 2:12 lid 1 is bepaald dat het verboden is zonder daarvan van te voren melding te hebben gedaan aan het college een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg of van de weg als uitweg gebruik te maken voor het bereiken van een perceel.

In lid 3 staan de weigeringsgronden genoemd, oftewel de beoordelingscriteria op grond waarvan een melding inhoudende het maken of veranderen van een uitweg beoordeeld dient te worden.

Het maken of veranderen van een uitweg kan verboden worden:

- indien de bruikbaarheid en de veiligheid van de weg wordt aangetast;
- indien het uiterlijk aanzien van de omgeving wordt aangetast;
- indien het openbaar groen op onaanvaardbare wijze wordt aangetast;
- bij tussenwoningen.

In deze beleidsregel wordt gesproken over "inrit" in plaats van "uitweg".

Doel

Deze beleidsregel heeft ten doel duidelijkheid te scheppen over hoe de gemeente bij de beoordeling van meldingen inhoudende het maken of veranderen van een inrit invulling geeft aan bovengenoemde criteria. Meldingen worden getoetst aan deze beleidsregel. Voldoet een melding niet aan de toetsingscriteria dan kan het maken of veranderen van de inrit worden verboden, tenzij dit wegens bijzondere omstandigheden onevenredig is (artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht). Met deze beleidsregel is de uitvoeringspraktijk in een schriftelijk document vervat.

Reikwijdte

Deze beleidsregel heeft betrekking op meldingen voor het maken en veranderen van een inrit van een woonperceel naar de openbare weg.

Beoordelingscriteria

Algemene uitgangspunten

- Per woning/perceel wordt één inrit toegestaan.
- Bij tussenwoningen wordt geen inrit toegestaan.
- Bij percelen van vrijstaande woningen, waarbij de frontbreedte van het perceel tenminste 20 meter is, kan een tweede inrit worden toegestaan. De noodzaak van de tweede inrit dient door de melder te worden aangetoond.
- Bij hoekpercelen waarbij één van de twee inritten in een andere straat uitkomt, kan een tweede inrit worden toegestaan. De noodzaak van de tweede inrit dient door de melder te worden aangetoond.
- Indien een verbreding gewenst is van een reeds bestaande inrit, dient daarvan de noodzaak door de melder te worden aangetoond.

Criteria

1a. De bruikbaarheid van de weg wordt aangetast.

Dit criterium heeft betrekking op de functie die de betrokken weg heeft, de inrichting van de weg en de gevolgen die de inrit kan hebben op deze functie. Het functioneren van de weg kan bijvoorbeeld nadelig worden beïnvloed wanneer door een inrit het verkeer belemmerd wordt, de doorstroming beperkt wordt, de vrije in-/uitrijruimte beperkt wordt of wanneer de weg onvoldoende of zelfs niet meer gebruikt kan worden voor het doel waarvoor hij is bedoeld.

Van bovenstaande is sprake, indien:

- openbare parkeerruimte wordt verminderd dan wel de bruikbaarheid van openbare parkeerruimte wordt belemmerd;
- het op particulier terrein geparkeerde voertuig uitsteekt op de weg (De beschikbare diepte op particulier terrein dient minimaal 5 meter te zijn);
- een verzamelpunt van afval(containers) verloren gaat en er in de directe nabijheid geen goede alternatieve locatie voorhanden is;
- de doorstroming op een gebiedsontsluitende weg of op een weg die deel uitmaakt van de hoofdwegstructuur sterk negatief beïnvloed wordt;
- de bestaande afwatering wordt verstoord;
- er in de toekomst een probleem zal (kunnen) ontstaan voor de bruikbaarheid van de weg door een wijziging van de omstandigheden ter plaatse of precedentwerking (een cumulatie van inritten);

1b. De veiligheid van de weg wordt aangetast

Inritten veroorzaken een verstoring van het "doorgaande" verkeer en zijn mogelijke conflictpunten tussen twee verkeersstromen. Vanwege de waarneembaarheid van de inrit voor een weggebruiker vraagt dit aandacht en anticipatie in het weggedrag. Dit betekent dat ook inritten die niet of nauwelijks worden gebruikt toch verstoring teweeg brengen. Bovendien is door de aanwezigheid van veel inritten het attentieniveau van de weggebruiker, op plaatsen waar daadwerkelijk uitwisseling plaatsvindt, niet optimaal. In het algemeen kan gesteld worden: des te meer inritten op een openbare weg uitkomen, des te meer de verkeersveiligheid daaronder lijdt.

De inrit zal worden geweigerd, indien een inrit een negatief effect zal hebben op de veiligheid.

Hiervan kan sprake zijn, indien de inrit komt te liggen:

- binnen 5 meter van een rotonde, kruising of T-splitsing van wegen;
- in of nabij een bocht;
- op de plaats van opstelstroken dan wel voorsorteervakken;
- binnen 50 meter van een verkeersregelinstantie;
- binnen 5 meter van een voetgangers- en/of fietsoversteekplaats;
- op een plaats waar de aanliggende rijbaan van de weg zodanig smal is dat de inrit vanwege te beperkte manoeuvreerruimte niet direct kan worden ingereden;
- kort bij een helling, waardoor onoverzichtelijke situaties kunnen ontstaan;
- op een plaats waar verkeerstekens moeten worden verplaatst naar een locatie die daartoe niet geschikt is dan wel strijdig is met daarvoor geldende voorschriften;
- op een plaats waar op particulier terrein het geparkeerde voertuig uitsteekt op de weg. De beschikbare diepte op particulier terrein dient dan ook minimaal 5 meter te zijn;
- op een plaats waar de inrit op een fiets- en/of voetgangerspad uitkomt en deze moet worden bereden om de openbare ruimte te bereiken;
- op een plaats van een lichtmast welke wegens verlichtingseisen en/of wegens de aanwezigheid van houtopstand niet te verplaatsen is;
- aan een weg, waarbij verwacht wordt dat de inrit een negatieve invloed zal hebben op de verkeersveiligheid of doorstroming als gevolg van een te groot snelheidsverschil of verhoogde kans op een onjuiste inschatting;
- op een plaats waar het zicht vanaf de perceelsgrens op het verkeer op de openbare weg zodanig is dat de inrit niet veilig kan worden gebruikt;

- op een plaats waar een bushaven of bushalte is gelegen;
- op een plaats waar een verkeersremmende maatregel, zoals een verkeersdrempel of wegversmalling is gelegen;
- op een plaats waarvan niet duidelijk is dat sprake is van een inrit en daarmee de voorrangssituatie niet duidelijk is;
- op een plaats waar anderszins een gevaarlijke (verkeers)situatie ontstaat.

2. Het uiterlijk aanzien van de omgeving wordt aangetast

Dit criterium betreft een stedenbouwkundig criterium.

Dit criterium heeft betrekking op het negatieve effect dat een inrit kan hebben op de beeldkwaliteit en beleving van de openbare ruimte. Hoe meer inritten worden aangelegd, des te meer afbreuk wordt gedaan aan de beeldkwaliteit en de beleving van de openbare ruimte. Dit geldt des te meer, indien tevens een groenvoorziening moet worden doorkruist.

Het uiterlijk aanzien van de gemeente dient te worden beschermd tegen een wildgroei aan inritten en voertuigen die willekeurig op particuliere gronden worden geparkeerd.

Door de aanleg van inritten wordt de gewenste scheiding tussen de openbare ruimte en particuliere percelen teniet gedaan. Het karakter van een straat wordt bepaald door de inrichting en de maatvoering van de straat (o.a. de diepte van de voortuinen). De inrichting bestaat in het algemeen uit een rijgedeelte met trottoir en een onbebouwde strook tot aan de voor- en/of zijgevel. Deze inrichting is bepalend voor de kwaliteit van de woonomgeving. Door de aanleg van inritten en diensgevolge het parkeren in de voor- en/of zijtuin gaat het ruimtelijke effect van de tuin verloren. De tuin sluit dan qua sfeer en gebruik aan bij de openbare ruimte. Het onderscheid tussen openbaar en privé vervaagt, waardoor de bufferwerking (tussen privé- en openbare sfeer) van de tuin (geheel) teniet wordt gedaan. Dit leidt tot een verarming van het straatbeeld.

Een inrit zal niet worden toegestaan, indien in bijvoorbeeld een bestemmingsplan, welstandsnota, beeldkwaliteitsplan, in beleidsstukken vanwege de Monumentencommissie of in het kader van een beschermd dorpsgezicht is vastgelegd dat inritten niet wenselijk dan wel niet toegestaan zijn.

Een met beplanting ingerichte voor- of zijtuin draagt in positieve zin bij aan een aantrekkelijk straatbeeld. Door het aanleggen van extra inritten vermindert niet alleen het oppervlakte dat gebruikt kan worden voor tuin/beplanting, maar zorgt de mogelijkheid om extra voertuigen te parkeren op het perceel (gericht naar het openbare ruimte) voor een onrustiger en drukker straatbeeld.

3. Het openbaar groen wordt op onaanvaardbare wijze aangetast

Dit criterium ziet op de bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente. Groenvoorzieningen bepalen in belangrijke mate de leefbaarheid en de kwaliteit van de leefomgeving.

Hiervan is sprake wanneer:

- het afschermend groen betreft;
- de inrit ten koste gaat van beeldbepalende groenelementen;
- voor de aanleg van de inrit een boom gekapt moet worden of als de inrit op minder dan 2 meter van de stam van de boom is gelegen;
- de aantasting van het groenvlak een negatieve uitstraling zal hebben op het uiterlijk aanzien van de straat;
- de inrit is geprojecteerd in groen dat onderdeel uitmaakt van de groenstructuur van de gemeente;
- de inrit leidt tot een versnippering van de aanwezige groenstrook;
- de aantasting van de groenvoorziening negatieve gevolgen zal hebben voor het overige aanwezige groen;
- er in de toekomst een onaanvaardbare aantasting van de groenvoorziening kan ontstaan door een wijziging van de omstandigheden ter plaatse of precedentwerking (een cumulatie van inritten);

4. Tussenwoningen

Bij tussenwoningen wordt, gezien bovenstaande criteria, geen inrit toegestaan, tenzij de voortuin als zodanig in het planontwerp is opgenomen en/of de voortuin in het bestemmingsplan expliciet voor parkeren is bestemd.